

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי
גליון מס' 90 / פרשת יתרו תשפ"ד

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף צב:

"בירא דשתית מיניה לא תשדי ביה קלא"

הגמרא השבוע מחפשת מקור בתורה לפתגם הנודע: 'בור ששתית ממנו אל תשליך בו אבן, ומוצאת: בפסוק בחומש דברים כתוב: "לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו", עלינו להכיר טובה לעם המצרי על שאירחו אותנו בעת רעב

הרגש מתקומם; למצרים? לאלו שהשליכו את ילדינו ליאור, ששיקעו אותם בבנין! להם להכיר טובה?! אמנם זאת אכן מלמדת אותנו הגמרא, כיון שמאות שנים קודם לכן, בעת רעב, הם אירחו אותנו, אם לא נזכור להם זאת, נהיה לכפויי טובה

תלמיד ותיק של רבי זיידל אפשטיין משיג ישיבת 'תורה אור' נכנס אליו ומצאו כותב מכתב המלצה לפלוני. התלמיד הכיר את אותו פלוני ונדהם, היה זה אדם שבעבר הביא לפיטוריו של הרב מתפקידו כמלמד במוסד כלשהו. בהכירו את הסיפור תמה באזני הרב: לשם מה הוא מטריח את עצמו לכתוב המלצה לאישיות מפוקפקת זו? "אני חייב לו הכרת הטוב" - השיב המשגיח, והסביר: "רק בעקבות אותם פיטורין חיפשתי משרה אחרת, ולבסוף זכיתי במשרה בה אני מכהן עד היום, תועלת עצומה הביא לי אותו אדם, והנני חייב להכיר לו טובה!!!"

איך זה קשור אלינו?

הכרת הטוב היא תכונה אנושית בסיסית, לעולם נכיר טובה, לכל אדם שהוא, ועל כל טובה שהיא

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף צא:

"אפילו הביא כל אילי נביות שבעולם אין נמחל לו עד שיבקש ממנו"

השבוע בגמרא: אדם הזיק לחברו בגופו או בממונו, הוא נתבע לבית דין, חויב בתשלום, ואף שילם, האם סיים בכך? הגמרא השבוע קובעת ש...לא, ממש לא! בכסף לבד לא יוכל לתקן את שפגע בנפשו של חברו, עליו לפייסו, רק בכך יתקן את שעיוות

אכן, אם פגע אדם בחברו, עליו לזכור שהפגיעה העיקרית היתה בליבו, בכבודו, ועליו להשקיע מחשבה ומאמץ כיצד לתקן את הפגיעה

במינסק התגורר הגביר הנודע ר' ברוך זלדוביץ, יהודי חם וירא שמים. באחד הימים, בעודו בפגישה עם אנשי עסקים, נכנס ה'משולח' של ישיבת וואלווין להתרימו. בתגובה גער הגביר במשולח על שהופיע בשעה כזו והלה יצא בבושת פנים. באותו רגע התעשת הגביר ונחרד, עצר את הכול ורדף אחר המשולח, וכשהשיגו החזירו לביתו, ואחר שהעניק לו את תרומתו השנתית, הוציא מספר מטבעות זהב והגיש למשולח: "בהלכה מוזכר שאפשר לקיים את מצוות כיסוי הדם באמצעות זהב. שפכתי את דמו של כבודו, ואני מבקש לכסות את הדם בזהב, הא לך המטבעות, לך לבדך, לא למגבית". חיוך עלה על שפתי המשולח שכבודו הושב לו

איך זה קשור אלינו?

אנו בני אדם. קרה ופגענו במישהו, בזדון או בשגגה, נהיה בני אדם... נשתדל מיד לתקן את אשר עיוותנו

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פח:

"אחיו הוא במצוות"

אדם שבייש את חברו חייב לשלם לו את דמי בושתו, חיוב זה מוזכר בתורה בפסוק המתחיל במילים: "כי ינצו אנשים יחדיו איש ואחיו". האם נלמד מכך שרק הפוגע ב'אחיו' חייב לשלם לו בושת? הגמרא השבוע מבהירה: ודאי שלא, 'אחיו' הכוונה ל'אחיו במצוות', כלומר כל יהודי

יהודי הוא אחי, זוהי קביעה מוחלטת! לאחינו אנו דואגים, כל שכן שלא שונאים. אנו רוצים בטובתו, חלילה לא בגנותו

הרב נחום קוק, מרבני רמת גן [אביו של הצדיק רבי דב קוק מטבריה], הילך ברחוב כשלמול פניו התנוססו מודעות המדברות בגנותו של אדם מסוים 'שמעשיו הגיעו לשפל והוא ראוי לכל גינוי'. יהודי שקרא את המודעה שאל את הרב לדעתו על האיש נשוא המודעה, "הוא אחי" - השיב הרב בשפל קול; "הרב אינו צריך לקחת ללב" - הפליט הלה במבוכה, והמשיך בקול נחרץ: "אין להאמין לכל כת פלסטר שמאן דהו החליט לפרסם על דעת עצמו...". מה רבה הייתה הפתעתו כאשר הרב חיך ואמר: "הוא לא רק אחי, הוא גם אחיך... הוא יהודי, וכל מה שאמרת נכון בתכלית, לא רק לגביו אלא לגבי כל יהודי..."

איך זה קשור אלינו?

עם ישראל - המשפחה הגדולה בעולם. כולנו אחים, בניו של הקב"ה, ואנו אוהבים כל יהודי שמחתו שמחתנו, צערנו צערנו, איך אומרים? 'דם זה לא מים'